

könyvéhez:

Részemre sokkal tárgyilagosabban kezdődik ez a könyv, mint Bárczy "Zuhanóugrása". Tóth is elmondja, hogy látták a szociális problémákat, de hivatalosan ilyesmikről seholsem volt szó. Nagyon fontos ezt kihangsúlyozni, mert sokan éppen e hasonló gondolkodás miatt meg a zsidókérdés problémája miatt, - a tisztikarra a "nyilas" érzelmeket akarják ráfogni. Ugyan nem egészen helyesen van leírva a "szabadságharcos zászlók visszakapása", mert az orosz kezde ményezésre történt, fő kommunisták kicserélésére. Az egész háborús beavatkozás annyira a valóságnak megfelelően van leírva, hogy az egészen hihetetlen és ma is azt bizonyítja, hogy nem volt más megoldás számunkra. Legalább külön módon emlékezik meg Trianonról, mint Bárczy. A Szt. István-i gondolatot is, mint egyénit állítja be. Az 1941-es oroszországi bevonuláson nem vettem részt, de ott Tatarovot és Gyelatint nevezte meg, holott ez a Kárpátok keleti oldalán lévő két kis község egymástól nem messze, ezekre hivatkozni felesleges volt. Ellenben itt már kezdődik a propaganda, amikor a rádiós kislányt említi. Pont ezt az esetet nem ismerem, de a 2. hds. mögött e je, csoportot löbtek le, a pk-t kivéve mind lányokat, amerikai rádiókkal. Valami igazsága van a "huszárszellemet" és a tiszték magatartását illetőleg. Az orosz nyelv tanulását én is helyeselem, hiszen magam is elkezdtem tanulni, - meg is volt az eredménye. Az ön ként jelentkeztem oroszokból felállított segédalakulattal így magam tudtam némiképp beszélni. Ebben az időben senki nem gondolta, hogy a háborút elveszítjük, tehát praktukusság szempontjából volt célszerű megtanulni a nyelvet. Én különösen már a "vesztett" háború végén vettem hasznát, mert az oroszok háromszor elfogtak és kevés orosz nyelvtudásomnak köszönhetem hogy mindig elengedtek. Nem voltam ott, de minaszt elhihetőnek tartom, amit a gyors hdt. állatásával kapcsolatban leír. Egész érdekes könyv, érdekes meglátásokkal, messze felülmúlja Bárczy könyvét. Talán nincs is benne, legalább is az elején sok propaganda. Komoly egyéni vélemények, események elbeszélése van leírva, nem úgy mint Bárczynál, aki hemzseg a sok gunytól és mocskolódaástól. Nagyon érdekes és valószínű hiteles is Wesenmayer véleménye a magyarokról, de ilyet is csak egy felfuvalkodott, pökhendi német alkothat. Emlékszem a németek szemtelen, piszkos nagyképűségére, mely mindannyiunk szemében felháborodást váltott ki, de a kommunista és szovjetellenes beállítottságunk és érzéseink (1918-as forradalom) mindezt felülmúlták, azonkívül javukra szolgált a technikai fölényéskezdeti sikereik elsimerése. Főként ezek váltották kibelőlünk, hogy nincs más mód csak a németek oldalán tovább harcolni. Kállaynak az az elgondolása, hogy az ország az ő nézetét vallja, szerintem nem igaz! Az ország zöme épp úgy irtózott a kommunizmustól, mint mi. Horthy kormányzóval kapcsolatban legtöbbünk nézete, elgondolása a következő volt:

mint ifjú katonai növendékeknek "katonai mintaképal"szolgált,már,mint aks.onkén-
teseknek,ludovikásoknak semmiképpen sem tetszett a körülötte forgók társasága,a
zsidó kártyapartnerek,az orrukat fennhordó arisztokraták,bántott bennünket az is
hogy a tisztté avatásokra ritkán járt el,holott neki,mint Legfőbb Hadurnak ez sziv
béli kötelessége lett volna.Később azután hozzájárultak mindehhez a "dinasztia"ala-
pítási tervei is.István nevű fia a háborus évek folyamán népszerűségré tett szert
és megnyerte a fiatal tisztek tetszését is.Biztos,hogz a márc.19-i német megszállás
rettenetes mérget,bosszúságot váltott ki mindannyiunknál,de a kommunista ellenszenv
és más lehetőségek hiánya(ellenállás teljesen céltalan lett volna)miatt nem csinálhat
tunk semmit.Érdekes Farkas vezds.-sel kapcsolatos leírása,sajnos ő már nem él és így
nem tudja megcáfolni.Mihály oláh király árulásáért megkapja a szovjet győzelmi érdem-
rendetés utána az "utilaput".A 109.oldalön egy súlyos tévedés forog fenn Tildy és az
öt fenntartásnélkül elfogadó Tóth részéről,mikor arról beszélnek,hogy a magyar nép töb-
sége a 3.kommunista párt(szimpatizáns,baloldali)mellett áll.Jóformán az országban senki
nem is tudott róluk,annyira csak a háttérben mozogtak.A könyv leírja azután a Horthy
rezsim problémáit és ezek is közrejátszottak abban,hogy mármint ő,Tóth,hogy így csele-
kedett.Sajnos a meglátásban Tóthnak sok mindenben igaza volt,a tisztikar nagy része
is így látta,megsem lettek aulók.Most kezdődik néhány propagandásztikus rész,jó viszony
a szomszédokkal(nézzük meg kisebbségeink szomorú sorsát)de különösen a Szovjettel.A
gazadságilag nyomorban élő Szovjet mindenünket elveszi és ad helyette fegyvereket,hogy
megvédjük a kommunista rendszert.Természetes nem is érthette meglapetesként,hogy az ár-
ló ellenállási mozgalom csakis a kommunista és az azokkal szimpatizáló pártokkal talál-
ja meg a kapcsolatot.Jön egy másik propaganda:egy orosz parasztházban talált Ady könyv-
valószínű egykori tulajdonosa paraszti sorba kényszerített intellektüel,ha egyálta-
lán igaz a mese,Miklós Béla persze,hogy átszökött másodmagával,de alárendeltjei közül
jóformán senki nem követte.Ezt Tóth Ernő nem látja,mert nem akarja látni,de Miklós Bé-
la érezte és ezért nem is merte közölni átszökési szá'ndékát.Husztón is meggyőződhetett
hogy nem mindenki gondolkodott úgy,mint ő.Azt írja Farkas vezds.-sel történt Wesen-
mayeri látogatás után állt csak át az "ellenállási mozgalomha"Ezek voltak az előzme-
nyek.Máshol pedig azt írta,hogy már azelőtt tagja volt.Tóth is hivatkozik arra,hogy a
gazadg zsidókat a németek kiszöktették.Vörös János Horthyval közölt véleménye szerinte
is helzes volt.Nagyon érdekes a Farkas vezds.-ről közölt beszámoló,kárhogy halála miatt
azokra válaszolni ne tud.Szóval az okt.15-i események mind egyformán beszámolnak a tá-
jékoztatlanságról,de mind csak azt bizonyítja,hogy csak alig voltak olyanok,akik mást
nem akartak csak átállni.Azóta sokan már másképpem látják a történeteket.Sokan eljöttek
Magyarországról s idekint akarják magukat tisztáramosni az árulásból,-hivatkozva min-
denre.Miklósék már átállásuk után azonnal láthatták,hogy nem az elképzelésük szerint
folytak a dolgok.Láthatták,hogy milyen hibát követtek el,vonták volna le a következmé-
nyeket,viselték volna saját személyükre vonatkoztatva az eseményeket,de legalább hagy-
ták volna a még át nem állt személyeket,saját belátásuk szerint cselekedni.Szép,rábe-
szélésekkel 14 fiatal tartalékos birtak rá a visszamenetelre és áldoztak fel saját
érdekükben.A későbbiek során azután még számosan az "oroszvárók"közül különböző módo-
kon fizette k rá orosz barátaik viselkedésére és lettek azután méginkább orosz ellene-
sek,mint akik kezdettől fogva azok voltak.Lehet,hogy a Gömbös kormány folytán kerül-
tünk a háboruba,de hogy mind felszerelés mind fegyverzet stb.szempontból a Bethlehen

ormányt terheli a felelősség, alattuk az ország sorsában semmi jó nem történt, haladtunk lejtőn lefelé. Nemcsak Almásy alez-nak, hanem egy két kivételtől eltekintve mindegyik a sorsulónak az lett a sorsa, hogy elküldték őket a hadseregtől, árulásukkal megtették, ami szükséges volt, de a rendszernek személyük már iskolázottságuknál fogva sem felelt meg a rendszernek. Nem tudom, hogy Pálffy György milyen iskolában kapott németbarát nevelést, de mi katonai középiskolától kezdve végig történelmi tanulmányaink keretében főként Habsburg-ellenes, de bizonyosfokú németellenes felvilágosítást kaptunk, természetesen elismerve minden javukra irandó jó tulajdonságot, de kihangsúlyozva a veszélyt, amit számunkra jelentenek. Érdekes Almásy alez. leírása, bár abban nincs igazsága, hogy így alakultak ki egymás után a kis ellenállási csoportok. Olyan elvételre akadtak, hogy számításba sem jöttek. Magam részéről 1941-ben Désett a 24. gy. e. étkezdéjében ebédeltem, s innét ismerem Nagy Jenő alez. is. Közutállatnak örvendett, lehet, hogy akik közéletből ismerték, többet tudtak róla, nekem a felfedezésem abból állt, hogy a "sakk" kifejezést is angolosan használta, jókat is neveltünk rajta. Nézetem szerint Kanotay csinálta helyesen, fogta magát és visszavonult, nem értett egyet a dolgokkal, de nem lett áruló. Lassan kistulnak az igazságok, s most évek után merik csak bevallani, hogy Rákositól kezdve, mind gazember volt. Még szép, hogy van az írónak, aki mondjuk már a kommunista era alatt nőtt fel, s megdöbbentve kimondani, hogy az akasztófa nem fejeződött be Sopronköhidánál, melyet én úgy gondolnék, hogy utána sokszorozódott meg csak igazán. (198 o) Érdekes az az öszinte beismerés, hogy a visszatérő Majtényi hírei nem voltak kedvezőek. Furcsa, hogy ő szállította a löszert és nem emlékszik, hogy hova kellett leadnia. Az eredeti jegyzőkönyvekben szerepel, hogy társait zsidóbérenceknek titulálta, most ezt minden ürüggyel igyekezik letagadni, mert ez nagyon súlyos érv volna ellene. Érdekes csodálkozni való különösen nekem ezeken a "nagyműveltségű szalonkommunistákon", hogy pont ők nem látták, hogy "közvélemény" kommunistaellenes és akármennyire utálta is az ország a németeket, még mindig különbnek tartotta őket, mint a szovjetbarátságot. És itt van a zsidóság nagy büne is, nemzetközi felfogásával, első tanácsköztársasági magatartásával, határtalan pénzrajzásával, maga ellen ingerelte az ország nagy részét. Súlyom sem kerülte el sorsát árulásáért saját elvtársai fizették meg, mint tették más hozzá hasonlókkal. A 216 oldalon megint mindent felhoznak, hogy a munkásság teljes nemtörődömségét igazolni tudják. A valószínűség az: alig volt kommunista a munkásság között, azok is inkább az alja, elégedetlenek, a munkások, a beképzelték, akik így akartak előtérbe kerülni. A 226. oldalon olvasható B. Szilinszky levele együgyű hülyeségek halmaza. Szerkesztőjének tisztában kellett volna lennie, hogy az oroszok ezt mind semmibe veszik. Érdekessége az ellenállási mozgalomnak, hogy sok vezérkari és aránylag sok repülő vett részt benne. Nem hihető el Tótné bemozdítás az átszökésről, ki van zárva, hogy az oroszoknál ilyen simán, minden nehézség nélkül mentek a dolgok. Kijelenti Tótné, hogy régen a lányok nem ittak rumot, úgy látszik most már az oroszok arra is megtanították lányainkat (252 o) Milyen színe java kis társaság, csupa önmegmentő áruló. A sopronköhidai élet, elírásaik szerint egész szanatóriumi volt, hol voltak ehhez képest az "árulók" rendszerének mártírjai, akikkel nem bántak ilyen kegyetlenül kegyetlenül kézzel. Érdekes volna Tótné szerepeiről részletesebben hallani, saját magát, mint "színgyalt" állítja be, nekem az az érzésem, hogy több kapcsolata volt az oroszokkal. (Közlés vezds megjegyzése 345 o) Az ott-létükről való beszámolás is úgy néz ki, mintha meggyőzőként kezelték volna őket, bár propaganda szempont miatt nem meri őszintén leírni. Egy helyütt némi őszinteség: "nincs ruhánk, rongyos a cipőnk és nincs egy kopekünk. (351 o) Úgy látszik csak a volt japán katonai attasé szobájában létezett íróasztal. Elképzelhető, hogy az oroszoknak, hogy tetszett az általuk megadott kormány, mikor Molotov már először közölte: "él itt Moszkvában sok magyar akikkel együtt egy szuperdemokratikus

kormányt lehet alakítani"-s ennek ellenére jóformán alig szerepel kimondott kommunis-
ta közöttük. (354 o) Faraghónak, Miklósnak és Vörösnek, mint vezetőknek, de a többieknek
is tisztában kellett lenniök, hogy "Horthy akarata" nem számít és ugyancsak tudniuk k
kellett, hogy az ország zöme nem áll elgondolásaik mögött, nem is beszélve arról, hogy
a már megszállt területen elkövetett szovjet atrocitások csak még jobban elkeseríte-
tették a lakosságot. Kész nevetség tárgya és a szovjetre jellemző, hogy Veress Lajost
összetévesztették Vörös Jánossal (364 o) A bizottság egymásközötti magatartása is jel-
lemző az egész áruló társaság felfogását, egyéni érdek keresését. Mindenesetre legalább
az utókor számára megmarad e leírás, melyből mindenki levonhatja a konzekvenciát, az
árulók jellemzését, az oroszok viselkedését, a kintlévő-zsidó kommunisták felfogását.
Igen jellemző a Csizmadia Andrással való társalgás (390 o) Külön érdekesség Tótné
előadása a Debrecenbe való elvitel után. A 412. o. Tóth E bevallja, hogy Bpsten semmi-
féle előkészület a felkelés kirobbantására nem történt, de hogy is történhetett volna
hiszen csak ezek az árulók ábrándoztak arról, hogy mögöttük áll valaki. Azután oldala-
ko kresztül jön a mosakodás. Nem meri bevallani, hogy a front mögötti közbiztonság hiá-
nyát a szovjet hadsereg okozza. Hát ilyen módon ette meg a kommunizmus saját elvtársait
nemzatunk árulóit, amint már nem volt szükség rájuk el kellett tüntetni őket. Ezek vol-
tak a "talpig becsületes tiszték" (463 o) Most Tildy magatartását ítéli el, egykor Til-
dy volt az eszménykép. Így néznek ki Magyarország mai és egykori áruló vezetői. még a
vádoltak neveit sem merik leírni, csak nevüknek kezdőbetűit (470 o) Hát fanyar mosoly-
lyal is kellett, hogy kifejezze Tóth magukat "gyöztesként" (481 o) Miután a katonaságtól
ejtették, hát pártpolitikai vonalra tért át, fontos az "anyag" Ugy látszik Tóth soha-
sem hallott arról, hogy a Szovjetnem mindenről lehetett beszélni csak a demokráciáról
nem. Most adja a tudatlant, Tiszta elképzelések, demokracia nincs, ez fantazmagoria, egy
közösség melyben különböző karakterek élnek, korlátok közé kell, hogy szorítva legyen
mertha mindenki a saját elképzelését csinálná, az a tökéletes anarchiához vezetne. A
portugál példát említi, nézzük meg mi lett Salazar Portugáliájából, s láthatjuk milyen
fellegekben járó valaki volt Tóth. Még most sem akarja elismerni, hogy a kommunista fel-
fogás a tökéletes egyeduralom, tehát diktatura. Mindennek lehuzza volt bajtársait, akik
az igazán diktatorikusnak nem mondható Horthy rezsimet szolgálták, neki a "Szovjet"
mint demokracia megfelelt. Farkas M nek nem tetszettek ezek az áruló tiszték, mert az
is látta, hogy ezek csak érdekből lettek azok. Azt írja, hogy tanuljunk a románoktól
(497) mert, hogy úgy kell bánni a sok millió magyarral, akik Erdélyben maradtak. Külön
érdekessége a könyvnek Vörös János 45. V. 25-i kiadott tisztiparancsa. A Kiss J. féle
ünnepségen az 1849 összehasonlításnál gyáván elfelejtik megemlíteni, hogy pont az
oroszok verték le, mert ha azok nem avatkoznak bele, mi a szabadságharcot megnyerjük.
De hogy is gondolhatnánk ilyet, szovjetbarátoktól hogy az igazságról beszéljünk (506 o)
Még politikai tisztánlátásról mernek beszélni. Az 509 o. arról beszél, hogy a honvédség
tisztjei nagy számban sétálnak az ellenállási mozgalom zászlaja alá. Egyik szavakkal
mindig megcáfolják máhóli állításaikat. Hiszen alig volt áruló, aki átállt. Ne önálló
állami létről beszéljenek, hanem ismerjék el vagy legalább is ne hangoztassák, hiszen
a Szovjet "fő" báb figurái vagyunk, s szegény néptünket nymmorgatják, amit a Szovjeten
kívül mindenki más is hangoztat. Kérem mindenki olvassa el a könyvet és szóljon hozzá
saját meglátása szerint. "KUNÁGOTAI" Magyarázat: otthoni rokonok barátok miatt vagyok
kénytelen nem a valódi névemmel aláírni.